

FYLKESMANNEN I OSLO OG AKERSHUS
Sosial- og familieavdelingen

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8036, Dep
0030 Oslo

Deres ref.: 13/3541 Deres dato: Vår ref.: 2013/19982-2 S-BFS Saksbehandler: Jan Faller Dato: 22.11.2013

**SVAR PÅ HØRING – ENDRING AV FORSKRIFT OM SAMVÆR MED TILSYN
ETTER BARNELOVEN**

Vi viser til høringsbrev av 10.10.2013, vedrørende ny forskrift om samvær med tilsyn etter barneloven.

Fylkesmannen i Oslo og Akershus mener at forskriften vil gi et godt grunnlag for å ivareta de hensynene som ligger bak innføringen av nye former for tilsyn under samvær etter barneloven. Fylkesmannen har imidlertid noen kommentarer til § 5 og merknaden til bestemmelsen.

Når domstolen gir pålegg om beskyttet samvær etter barneloven § 43a første ledd, er det i henhold til forskriftens § 5 første ledd barneverntjenesten i barnets *bostedskommune* som blir ansvarlig for å oppnevne en tilsynsperson. Etter § 5 annet ledd kan den kommunen som er ansvarlig etter første ledd inngå avtale om å overføre ansvaret til en annen kommune. Det fremgår av merknaden til bestemmelsen at den kommunen som er ansvarlig etter første ledd uansett vil være økonomisk ansvarlig. Det fremgår videre at bostedskommunen vil være kommunen der forelderen som barnet bor fast bor.

Ordlyden i § 5 er ikke sammenfallende med barnevernlovens prinsipp om at det er barnets *oppholdskommune* som er ansvarlig for å iverksette tiltak etter barnevernloven, jf. § 8-1. Etter Fylkesmannens syn kan det ha gode grunner for seg ikke å legge ansvaret for å oppnevne tilsynsperson til oppholdskommunen. Hva som er barnets bostedskommune, kan imidlertid bli gjenstand for uenighet mellom kommuner, slik det av og til oppstår uenighet om hvilken kommune som er ansvarlig etter barnevernloven § 8-1. Det kan for eksempel stilles spørsmål ved hvilket tidspunkt som skal legges til grunn – er det avgjørende hvor forelderen og barnet bor når domstolen fatter sin beslutning? Eller er det hvor barnet bor når samværet skal iverksettes som avgjør hvilken kommune som er ansvarlig? Er det avgjørende hvor forelderen og barnet faktisk bor, eller er det den folkeregistrerte adressen som skal legges til grunn?

Når det oppstår uenighet om hvilken kommune som er ansvarlig etter barnevernloven § 8-1, kan tvisten kreves avgjort av Fylkesmannen, jf. § 8-3. Etter vårt syn bør det vurderes om kommunene skal ha en tilsvarende adgang til å be om å få avgjort tvister om hvilken kommune som er ansvarlig for å oppnevne tilsynsperson etter pålegg om beskyttet samvær etter barneloven.

I henhold til forskriftens § 5 fjerde ledd kan den tilsynspersonen barneverntjenesten oppnevner være en ansatt i barneverntjenesten, eller en som barneverntjenesten inngår avtale

FYLKESMANNEN I OSLO OG AKERSHUS

med. I merknaden til dette leddet i bestemmelsen sies det at *forvaltningsloven gjelder for øvrig for ansvarlig myndighet, og omfatter blant annet regler om taushetsplikt, som også gjelder for eksterne tilsynspersoner som barneverntjenesten inngår oppdragsavtale med.*

I henhold til barnevernloven § 6-7 har enhver som utfører tjeneste eller arbeid for barneverntjenesten taushetsplikt etter forvaltningsloven §§ 13 til 13 e. Etter bestemmelsens annet ledd omfatter denne taushetsplikten også fødested, fødselsdato, personnummer, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel og arbeidssted. Etter Fylkesmannens syn vil en tilsynsperson som inngår avtale med barneverntjenesten om å føre tilsyn under samvær etter barneloven være bundet av denne taushetsplikten, som altså er strengere enn den taushetsplikten som følger av forvaltningsloven.

Med hilsen

Tove Narud
seksjonssjef

Jan Faller
rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent.